

е морализиране, насилие. Човѣкъ самъ трѣбва да чувствува, каква е волята Божия и да е готовъ самъ да я изпълни. Богъ, въ никой случай, не критикува хората, но само поглежда, отъ време на време, какво правятъ и казва: Вървете напредъ! Вървете къмъ свѣтлината! И когато Му се оплаквате, Той казва: „Повече Любовь, повече Мждрость, повече Истина.“

„Ядоха и наситиха се.“ Питамъ: какъ мислите, само едно угощение, само единъ обѣдъ ли е далъ Христосъ на хората? Това угощение е било дадено на Божията трапеза съ любовь. Едно трѣбва да знаете: когато Божията трапеза се сложи, тя никога вече не се вдига. Тя не е като човѣшката трапеза, която се слага, докато хората се нахранятъ, и следъ половинъ или единъ часъ се вдига. Въ това, именно, седи разликата между Божията и човѣшката трапеза. Трапезата, която Христосъ е сложилъ преди две хиляди години, и досега още не се е вдигнала. Вие били ли сте на тази трапеза? Който е присѣствувалъ на тази трапеза, нека си спомни, на кое мѣсто е седѣлъ. Красива е тази трапеза! Нѣма по-велико нѣщо отъ това, човѣкъ да седи на такава трапеза! Съвременниятъ човѣкъ така разглежда живота си, като че за пръвъ пжтъ е дошълъ на земята. Вие трѣбва да разглеждате сегашния си животъ като продължение на редъ минали животи; вие трѣбва да съзнавате, че нѣкога сте излѣзли отъ Бога, както е съзнавалъ това и Христосъ, и че ще се върнете нѣкога при Него, като при вашъ Отець. Може да сте забравили, защо сте дошли на земята — това не е грѣхъ. Важно е да си припомните, защо сте слѣзли на земята. Усилията на съвременната култура, на науката, на религията, се заключаватъ, именно, въ това, да научатъ хората да вѣрватъ въ Бога, като въ свой Баща. Не е достатъчно само да вѣрватъ въ Бога, но тѣ трѣбва да Го любятъ, да изпълняватъ Неговата воля. Който дойде до това положение, той живѣе въ закона на цѣлото, дето никакъвъ грѣхъ не съществува. Щомъ човѣкъ мине презъ всички страдания и изпитания въ живота, той възлюбва Бога и живѣе въ Него. При това положение, човѣкъ трѣбва да познава себе си, да знае, доколко е далъ възможность на Божията Любовь да се прояви въ него. Щомъ възлюбите Бога, всички мжчнотии и страдания ще изчезнатъ, т. е. тѣ нѣма напълно да изчезнатъ, но вие ще имате сила въ себе си да ги преодолявате. Нѣма по-голѣмо благо въ живота на човѣка отъ това, да бже въ връзка съ Бога! Такъвъ човѣкъ всѣкога